

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 marca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z urzędu dokonał waloryzacji renty rodzinnej J. K. od dnia 1 marca 2016 r. na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wysokość zwaloryzowanej renty ustalono przez pomnożenie kwoty świadczenia ustalonego na dzień 29 lutego 2016 r., tj. 1634,82 zł przez wskaźnik waloryzacji 100,24%. Renta po waloryzacji od 1 marca 2016 r. wynosi 1638,74 zł. Podstawa wymiaru renty po waloryzacji od 1 marca 2016 r. wynosi 2569,95 zł. Od 1 marca 2016 r. wysokość świadczenia do wypłaty wynosi 1369,25 zł.

/decyzja – k. 55 plik III akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji w dniu 1 kwietnia 2016 r. złożyła ubezpieczona J. K. wskazując, że po waloryzacji dokonanej w 2016 r. przez ZUS wysokość renty rodzinnej wzrosła w 2016 r. w porównaniu z rokiem poprzednim o 4,18 zł. Wniosła o ponowne przeliczenie renty rodzinnej.

/odwołanie – k. 2/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 29 kwietnia 2016 r. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu organ rentowy wywodził jak w zaskarżonej decyzji. Dodatkowo wskazał, iż wskaźnik waloryzacji w 2016 r. ogłoszony na podstawie art. 89 ust. 6 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w Komunikacie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 10 lutego 2016 r. w sprawie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2016 r. (M.P. z 206 r. nr 149) wynosi 100,24%. Kwota świadczenia wnioskodawczyni ustalona na dzień 29 lutego 2016 r. tj. 1634,82 zł podlega podwyższeniu poprzez pomnożenie przez wskaźnik waloryzacji 100,24%. Emerytura po waloryzacji od 1 marca 2015 r. wynosi 1638,74 zł. Po odliczeniu zaliczki na podatek odprowadzonej do urzędu skarbowego w wysokości 122 zł oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne, która wynosi łącznie 147,49 zł (w tym odliczona od podatku w wysokości 127 zł i odliczona z kwoty świadczenia 20,49 zł) od 1 marca 2016 r. wypłaty pozostaje miesięczna kwota 1369,25 zł. Podstawa wymiaru renty ustalona na dzień 29 lutego 2016 r. wyniosła 2563,80 zł i po podwyższeniu poprzez pomnożenie przez wskaźnik waloryzacji 100,24% podstawa wymiaru od 1 marca 2016 r. wyniosła 2569,95 zł. Organ rentowy dodał, że kolejną decyzją z dnia 1 marca 2016 r. wraz ze świadczeniem za marzec 2016 r. wypłacono wnioskodawczyni jednorazowy dodatek pieniężny w wysokości 50 zł.

/odpowiedź na odwołanie – k. 4/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Zmarły w dniu 15 maja 2007 r. A. K. miał przyznane prawo do emerytury od dnia 1 lutego 2004 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia obliczono z lat 1985 – 1987 i wynosił on 121,13%. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił: 37 lat, 9 miesięcy okresów składkowych. Podstawa wymiaru świadczenia po waloryzacji wyniosła od 1 marca 2003 r. - 1596,27 zł, od 1 marca 2004 r. – 1625 zł.

/decyzja – k. 9 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 4 kwietnia 2007 r. (...) Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 6 marca 2007 r. odmówił A. K. prawa do zmiany wysokości świadczenia. Organ rentowy w uzasadnieniu wskazał, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia ustalony z:

- 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury wynosi 35,91% z okresu 1984 – 1993,
- 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przeliczenie emerytury wynosi 14,09% z okresu 1987 – 1996.

Z uwagi na to, że na wymagane 20 lat A. K. udokumentował zarobki jedynie z 15 lat kalendarzowych tj. z lat 1968 – 1976, 1983, 1985 – 1987, 1996 – 1997 – brak podstaw do przeliczenia emerytury z 20 lat kalendarzowych.

Powyższe wskaźniki są niższe od dotychczasowego wynoszącego 121,13% ustalonego z okresu 1985 – 1987 i nie mają wpływu na podwyższenie podstawy wymiaru świadczenia, a tym samym na korzystniejszy wymiar emerytury.

/decyzja – k. 30 plik II akt ZUS/

Wnioskodawczyni J. K. jest uprawniona do renty rodzinnej po zmarłym mężu A. K. od dnia 15 maja 2007 r. tj. od dnia jego śmierci, na mocy decyzji z dnia 24 maja 2007 r. Do obliczeń wysokości renty rodzinnej przyjęto wysokość emerytury zmarłego. Wysokość ustalonego wówczas świadczenia wyniosła 1141 zł – 85 % emerytury zmarłego.

/decyzja – k. 25 plik III akt ZUS/

Renta rodzinna przyznana J. K. co roku podlegała waloryzacjaom.

/decyzje waloryzacyjne – plik III akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 1 marca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z urzędu dokonał waloryzacji renty rodzinnej J. K. od dnia 1 marca 2016 r. na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wysokość zwaloryzowanej renty ustalono przez pomnożenie kwoty świadczenia ustalonego na dzień 29 lutego 2016 r., tj. 1634,82 zł przez wskaźnik waloryzacji 100,24%. Renta po waloryzacji od 1 marca 2016 r. wynosi 1638,74 zł. Podstawa wymiaru renty po waloryzacji od 1 marca 2016 r. wynosi 2569,95 zł. Od 1 marca 2016 r. wysokość świadczenia do wypłaty wynosi 1369,25 zł.

/decyzja – k. 55 plik III akt ZUS/

Następnie decyzją z dnia 1 marca 2015 r. ZUS I Oddział w Ł. przyznał ubezpieczonej jednorazowy pieniężny. W uzasadnieniu wskazano, że wysokość renty rodzinnej ubezpieczonej na dzień 29 lutego 2016 r. wynosiła 1634,82 zł. Dlatego też ubezpieczonej przysługiwał jednorazowy dodatek pieniężny w wysokości 50 zł, wypłata dodatku nastąpiła wraz ze świadczeniem za marzec 2016 r.

/decyzja – k. 59 plik III akt ZUS/

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentacji zawartej w aktach rentowych oraz dokumentów przedstawionych w trakcie postępowania sądowego, uznając je za wiarygodne i wystarczające do poczynienia przedmiotowych ustaleń.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń odwołanie nie jest zasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Stan faktyczny rozpoznawanej sprawy nie był przedmiotem sporu. Spór sprowadzał się do kwestii prawnych. Przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia Sądu była ocena zgodności z prawem decyzji o waloryzacji świadczenia emerytalnego, wydanej przez organ rentowy.

Zgodnie z art. 88 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 887, z późn. zm.) waloryzacja emerytur i rent dokonywana jest corocznie od dnia 1 marca i polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji. W myśl ust. 3 powołanego przepisu waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację. Waloryzacja obejmuje emerytury i renty przyznane przed terminem waloryzacji /ust. 4/.

Stosownie do treści art. 89 ust. 1 ustawy wskaźnik waloryzacji to średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w poprzednim roku kalendarzowym zwiększony o co najmniej 20% realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim roku kalendarzowym. W myśl ust. 2 wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych, o którym mowa w ust. 1, jest średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów albo średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, jeżeli jest on wyższy od wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów. Wskaźnik waloryzacji ogłasza Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w drodze komunikatu, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" /ust. 6/

Unormowanie zawarte w art. 88-89 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wskazuje, że ustawodawca przewidywał waloryzację świadczeń emerytalno – rentowych dokonywaną procentowo tj. z wykorzystaniem określonego wskaźnika, mnożąc przez wskaźnik waloryzacji kwotę świadczenia i podstawę jego wymiaru.

Należy wskazać, że wskaźnik waloryzacji w 2016 r. ogłoszony na podstawie w/w art. 89 ust. 6 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w Komunikacie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 10 lutego 2016 r. w sprawie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2016 r. (M.P. z 2016 r. nr 149) wynosi 100,24%.

Organ rentowy dokonał waloryzacji świadczenia ubezpieczonej ustalonego na dzień 29 lutego 2016 r. tj. kwoty 1634,82 zł o w/w wskaźnik. Pomnożył świadczenie przez wskaźnik waloryzacji 100,24%. Emerytura po waloryzacji od 1 marca 2015 r. wyniosła 1638,74 zł brutto. Organ rentowy od świadczenia odliczył zaliczkę na podatek odprowadzony do urzędu skarbowego w wysokości 122 zł oraz składkę na ubezpieczenie zdrowotne, która łącznie wyniosła 147,49 zł (w tym odliczona od podatku w wysokości 127 zł i odliczona z kwoty świadczenia 20,49 zł). Od 1 marca 2016 r. ubezpieczonej wypłacane jest świadczenie w wysokości 1369,25 zł netto. Podstawa wymiaru renty ubezpieczonej ustalona przez organ rentowy na dzień 29 lutego 2016 r. wyniosła 2563,80 zł i po podwyższeniu poprzez pomnożenie przez wskaźnik waloryzacji 100,24% podstawa wymiaru od 1 marca 2016 r. wyniosła 2569,95 zł.

Należy także dodać, że organ rentowy kolejną decyzją z dnia 1 marca 2016 r. wypłacił wnioskodawczyni jednorazowy dodatek pieniężny w wysokości 50 zł wraz ze świadczeniem za marzec 2016 r.

Mając na względzie powyższe w ocenie Sądu Okręgowego decyzja organu rentowego z dnia 1 marca 2016 r. jest prawidłowa. ZUS dokonał waloryzacji w oparciu o obowiązujący w 2016 r. wskaźnik waloryzacji wynoszący 100,24%.

A zatem Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi, działając na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie ubezpieczonej uznając je za pozbawione uzasadnionych podstaw.

Na marginesie należy jedynie wspomnieć, że skoro ubezpieczona chciałaby by organ rentowy ponownie przeliczył podstawę wymiaru pobieranej przez nią renty rodzinnej to powinna złożyć w organie rentowym wnioski o przeliczenie świadczenia załączając dokumenty potwierdzające wysokość wynagrodzeń zmarłego A. K. za lata, za które do tej pory nie udokumentował od wysokości wynagrodzeń. Ubezpieczony udokumentował zarobki jedynie z 15 lat kalendarzowych tj. z lat 1968 – 1976, 1983, 1985 – 1987, 1996 – 1997 co wskazał organ rentowy w w/w decyzji z dnia 4 kwietnia 2007 r.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć wnioskodawczyni.

K.K.-W.